

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 23 lutego 2015 r.

RM-10-4-15

Pan Radosław SIKORSKI
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o ratyfikacji decyzji Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (2014/335/UE, Euratom).

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Finansów i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

**o ratyfikacji decyzji Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych
Unii Europejskiej (2014/335/UE, Euratom)**

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji decyzji Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (2014/335/UE, Euratom).

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba, cel i wybór trybu zatwierdzenia decyzji (2014/335/UE, Euratom)

Na posiedzeniu Rady Europejskiej (RE) w dniach 7–8 lutego 2013 r. zapadły ustalenia dotyczące Wieloletnich Ram Finansowych UE na lata 2014–2020 (WRF). Określono m.in. roczne pułapy budżetowe, dokonano wyboru i ustalenia wysokości alokacji wydatków na poszczególne polityki UE, a także zadecydowano o zmianach w systemie finansowania budżetu UE. W ramach realizacji ustaleń RE opracowano i zmodyfikowano szereg aktów prawnych UE, w tym zaktualizowano pierwotny wniosek Komisji Europejskiej (KE) dotyczący decyzji w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej.

Po negocjacjach w ramach prac grupy roboczej ds. zasobów własnych UE (WPOR) oraz COREPER II, Rada UE ds. Konkurencyjności (COMPET) w dniu 26 maja 2014 r. ostatecznie przyjęła nową decyzję w sprawie systemu zasobów własnych UE (2014/335/UE, Euratom – Dz. Urz. UE L 168 z 07.06.2014, str. 105), która regulować będzie pobór dochodów budżetu UE w okresie 2014–2020. Zgodnie z przepisami art. 311 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) decyzja ta wejdzie w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

W Polsce zatwierdzenie przedmiotowej decyzji wymaga procedury ratyfikacji. Na podstawie bowiem art. 12 ust. 2a ustawy z 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm.) ratyfikacji podlegają akty prawne Unii Europejskiej, o których mowa m.in. w art. 311 akapit trzeci TFUE. Ponadto z uwagi na fakt, że sprawy regulowane tą decyzją dotyczą kwestii określonych w art. 89 ust. 1 pkt 3 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, tj. członkostwa RP w organizacji międzynarodowej oraz znacznego obciążenia państwa pod względem finansowym (ok. 4,3 mld EUR średniorocznie w cenach z 2011 r.), wymagane w tym względzie będzie zastosowanie procedury ratyfikacji, po uzyskaniu zgody Parlamentu wyrażonej w ustawie.

Tym samym trybem zatwierdzona została poprzednia decyzja Rady UE z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (2007/436/WE, Euratom), która stanowiła podstawę do przekazywania do budżetu UE

polskiej składki w okresie 2007–2013. Przepisy decyzji (2007/436/WE, Euratom), które nie wygasły z końcem 2013 r., nadal obowiązują do czasu zatwierdzenia nowej decyzji (2014/335/UE, Euratom).

Nowa decyzja wprowadza stosunkowo niewiele nowych rozwiązań w porównaniu do nadal obowiązującej decyzji (2007/436/WE, Euratom), m.in. dostosowuje metodologię obliczania zasobu związanego z dochodem narodowym brutto do systemu rachunków narodowych ESA 2010 oraz wprowadza nieznaczne zmiany w systemie płatności składek, które dotyczą mechanizmów korekcyjnych. Decyzja ta stanowi jednak nowy akt prawny, który uchyla przepisy poprzedniej decyzji i określa zobowiązania finansowe RP wobec UE na lata 2014–2020. Wobec powyższego związaną się Polski nową decyzją (2014/335/UE, Euratom) powinno nastąpić w sposób analogiczny do poprzedniej decyzji (2007/436/WE, Euratom), tj. w drodze ratyfikacji po uzyskaniu zgody wyrażonej w ustawie.

II. Różnice między dotychczasowym i proponowanym stanem prawnym

1) Obecny system zasobów własnych

Na podstawie przepisów obowiązującej decyzji (2007/436/WE, Euratom) do systemu zasobów własnych UE zalicza się następujące kategorie wydatków:

- tradycyjne zasoby własne (TZW), do których należą opłaty celne pobierane w odniesieniu do handlu z państwami nieczłonkowskimi na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej oraz opłaty cukrowe nałożone na producentów cukru i izoglukozy oraz przetwórców w ramach wspólnej organizacji rynku cukru. W odniesieniu do TZW państwa członkowskie odprowadzają do budżetu ogólnego UE 75% pobranych opłat, natomiast pozostałe 25% zatrzymują jako tzw. koszty poboru,
- zasób własny z tytułu VAT – jego wysokość określa się przez zastosowanie jednolitej stawki wynoszącej 0,3% do zharmonizowanej podstawy VAT, obliczonej przez państwo członkowskie w zgodzie z zasadami unijnymi. Zharmonizowana podstawa VAT ograniczona jest do wysokości 50% DNB danego państwa,
- zasób własny z tytułu dochodu narodowego brutto (DNB) – główne źródło finansowania działalności UE o charakterze uzupełniającym. Niepokryte potrzeby budżetowe UE dzieli się pomiędzy państwa członkowskie UE proporcjonalnie do udziału DNB danego państwa członkowskiego w DNB UE ogółem,

- rabat brytyjski – tj. korekta brytyjskiej wpłaty do budżetu UE. Rabat ten jest finansowany przez wszystkie kraje członkowskie z zastrzeżeniem, że udział Niemiec, Niderlandów, Austrii i Szwecji został zredukowany do 25% wysokości (tzw. rabaty od rabatu).

Należy zauważyć, że w okresie 2007–2013 do systemu zasobów własnych należały również tymczasowe mechanizmy korekcyjne, uzgodnione na rzecz wybranych państw-płatników netto na okres trwania WRF, które obciążały wpłaty do budżetu UE pozostałych państw członkowskich. Były to w szczególności:

- redukcja stawki VAT dla Austrii (do poziomu 0,225%), Niemiec (do 0,15%), Niderlandów i Szwecji (do 0,10%),
- redukcja wpłat z tytułu DNB dla Niderlandów i Szwecji (odpowiednio o kwotę 605 mln EUR oraz 150 mln EUR rocznie¹⁾).

2) Uzgodnione zmiany w systemie zasobów własnych

Nowa decyzja (2014/335/UE, Euratom) zachowuje dotychczasowe kategorie wpłat do budżetu UE. Jednakże w związku z uchwaleniem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej zaproponowano dostosowanie kalkulacji zasobu własnego DNB oraz pułapów zasobów własnych UE do systemu rachunków narodowych ESA 2010.

Zachowano również dotychczasową metodologię kalkulacji rabatu brytyjskiego. Rabat brytyjski nadal będzie korygowany o tzw. pozarolne²⁾ wydatki alokowane w państwach członkowskich, które przystąpiły do UE po 30 kwietnia 2004 r. Pozostały również tzw. rabaty na finansowanie rabatu brytyjskiego, przyznane Niemcom, Austrii, Szwecji i Niderlandom – państwa te nadal będą płacić jedynie 25% normalnie obowiązującej je stawki na finansowanie korekty brytyjskiej.

Zmiany uzgodnione przez Radę Europejską w dniach 7–8 lutego 2013 r. skupiły się przede wszystkim na pozostałych kategoriach mechanizmów korekcyjnych. W porównaniu z obecnym systemem zmniejszono liczbę i wysokość rabatów z tytułu obniżki stawki VAT. Rabat nie będzie dotyczył Austrii, a wysokość jednolitej stawki

---

¹⁾ W cenach z 2004 r.

²⁾ Tj. z wyłączeniem wydatków na dopłaty bezpośrednie, interwencje rynkowe oraz części wydatków na rozwój obszarów wiejskich pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnych (EFOGR).

VAT dla Szwecji i Niderlandów podwyższono z poziomu 0,1% do 0,15%. Jedyne w przypadku Niemiec stawka została utrzymana na niezmiennym poziomie 0,15%.

Redukcje we wpłatach z tytułu DNB przyznano natomiast większej liczbie państw niż w obecnym systemie. Oprócz dotychczasowych beneficjentów, tj. Niderlandów i Szwecji, z redukcji korzystać będzie również Austria i Dania. Wysokość i termin obowiązywania tych redukcji został ustalony następująco: na pierwsze trzy lata trwania WRF Austria otrzymała redukcję w kwotach – 30 mln EUR w 2014 r., 20 mln EUR w 2015 r. i 10 mln EUR w 2016 r. Pozostałym państwom przyznano redukcję na cały okres trwania WRF, w tym dla Danii – 130 mln EUR rocznie, Niderlandów – 695 mln EUR rocznie i Szwecji – 185 mln EUR rocznie³⁾.

Nowa decyzja ogranicza również wysokość kosztów poboru (tj. wpływów z TZW, które pozostają w państwie członkowskim) z poziomu 25% do 20%. Dzięki temu państwa pobierające znaczące opłaty z ceł będą wносиły większy wkład do budżetu UE, co w konsekwencji zredukuje składkę wpłacaną do budżetu z tytułu DNB przez wszystkie państwa. Jest to krok w kierunku ograniczenia tzw. ukrytej korekty w systemie zasobów własnych, tj. decyzji podjętej w 2001 r. podnoszącej koszty poboru TZW z poziomu 10% do 25%, której celem było przede wszystkim skorygowanie nadmiernych negatywnych pozycji netto wobec budżetu UE niektórych państw członkowskich, przede wszystkim Niderlandów.

III. Skutki zatwierdzenia decyzji (2014/335/UE, Euratom)

1) Skutki finansowe

Płatności do budżetu UE dokonuje się w ramach części budżetowej 84 – Środki własne Unii Europejskiej. Nowa decyzja (2014/335/UE, Euratom) będzie stanowiła podstawę do przekazywania do budżetu UE wpłat z tytułu polskiej składki członkowskiej łącznie w okresie 2014–2020 w szacowanej kwocie prawie 33,6 mld EUR, tj. ok. 4,8 mld EUR średniorocznie (ceny bieżące). Prognoza ta została opracowana w zgodzie z metodologią KE w oparciu o rezultaty RE w dniach 7–8 lutego 2013 r. oraz przewidywane tempo rozwoju gospodarczego państw UE.

Jednakże w porównaniu z nadal obowiązującą decyzją (2007/436/WE, Euratom) nowa decyzja wprowadza nieliczne zmiany w mechanizmach korekcyjnych, skutkujące dla

---

³⁾ W cenach z 2011 r.

Polski niewielkim zmniejszeniem wpłat – o ok. 11 mln EUR średniorocznie (szczegóły w tabeli poniżej).

Tabela. Skutki finansowe mechanizmów korekcyjnych w nowej decyzji (2014/335/UE, Euratom)

mln EUR	łącznie w okresie 2014–2020	średniorocznie
wpłata Polski do budżetu UE według decyzji (2007/436/WE, Euratom), w tym:	33 604	4 801
– zmiana stawek VAT dla Niemiec, Niderlandów i Szwecji	-81	-12
– redukcja zasobu DNB dla Niderlandów, Szwecji, Danii i Austrii	45	6
– zmniejszenie kosztów poboru opłat celnych i cukrowych (TZW)	-43	-6
łącznie skutki zmian w mechanizmach korekcyjnych wprowadzonych w decyzji (2014/335/UE, Euratom)	-80	-11
wpłaty Polski do budżetu UE wg decyzji (2014/335/UE, Euratom)	33 524	4 789

Przedstawiając powyższe skutki, należy jednak podkreślić, że niektóre przepisy decyzji (2007/436/WE, Euratom) dotyczące tymczasowych mechanizmów korekcyjnych wygasły z końcem 2013 r., dlatego też Polska nie ponosi obecnie z ich tytułu żadnych kosztów. Dopiero po zakończeniu procesu ratyfikacji nowej decyzji przez wszystkie państwa członkowskie, co może nastąpić w 2015 r. lub 2016 r., Polska, jak i pozostałe państwa z mocą wsteczną zapłacą wydatki na rzecz mechanizmów korekcyjnych za lata 2014 i 2015. W przypadku Polski szacuje się, że wyniosą one łącznie za dwa lata ok. 206 mln EUR.

Należy również zaznaczyć, że wprowadzenie systemu rachunków narodowych ESA 2010 wpłynie na zmianę metody szacowania DNB poszczególnych państw członkowskich. Wprawdzie łączny poziom wpłat państw członkowskich do budżetu UE z tytułu zasobu własnego DNB nie ulegnie zmianie w wyniku zastosowania nowej metodologii, to jednak nastąpią zmiany w wysokości składek wpłacanych przez poszczególne państwa. Skutek ten będzie uzależniony od wpływu zmienionej metodologii na wysokość udziału DNB danego państwa w DNB całej UE. Państwa, dla których zastosowanie ESA 2010 spowoduje spadek tego udziału, odnotują redukcję swojej składki do budżetu UE, natomiast państwa, dla których ten udział wzrośnie doświadczą zwiększonych wpłat. Ze wstępnej analizy danych dotyczących DNB za lata 2010–2013 wynika, że średni wzrost DNB Polski w wyniku przejścia z ESA 95 na ESA 2010 był niższy niż dla całej UE o ok. 1,1 p.p.

2) Skutki prawne

Przedmiotowa decyzja obowiązuje wszystkie państwa członkowskie i będzie stosowana bezpośrednio bez potrzeby transponowania jej przepisów do krajowych porządków prawnych. Jednakże decyzja ta wejdzie w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi. Państwa członkowskie są zobowiązane bezzwłocznie powiadomić Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z zatwierdzeniem przedmiotowej decyzji. Decyzja ta wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego powiadomienia, a jej przepisy będą obowiązywać z mocą wsteczną od 1 stycznia 2014 r. W związku z tym w Polsce niezbędna jest ratyfikacja przedmiotowej decyzji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie (uzasadnienie w tym względzie zostało przedstawione na wstępie).

Wpłacana na podstawie przepisów przedmiotowej decyzji składka do budżetu UE w okresie 2014–2020 znajdzie swoje odzwierciedlenie w przepisach kolejnych ustaw budżetowych w zakresie wysokości wydatków budżetu państwa w ramach części 84 – Środki własne UE.

Decyzja nie będzie miała skutków społecznych, gospodarczych i politycznych.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 26 maja 2014 r.

w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej

(2014/335/UE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 akapit trzeci,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System zasobów własnych Unii musi zapewniać odpowiednie zasoby na kształtowanie poszczególnych polityk Unii w sposób uporządkowany, przy uwzględnieniu potrzeby ścisłej dyscypliny budżetowej. Rozwój systemu zasobów własnych może i powinien włączać się również w szersze wysiłki na rzecz konsolidacji budżetowej podejmowane w państwach członkowskich i mieć — w najszerszym możliwym zakresie — swój udział w kształtowaniu polityk Unii.
- (2) Niniejsza decyzja powinna wejść w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi i tym samym w pełnym poszanowaniu suwerenności państw.
- (3) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła m.in., że ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości. Ustalenia te powinny zatem zapewniać, zgodnie z odpowiednimi konkluzjami Rady Europejskiej z Fontainebleau w 1984 r., że żadne państwo członkowskie nie ponosi obciążenia budżetowego, które byłoby nadmierne w stosunku do jego względnej zamożności. Właściwe jest zatem wprowadzenie przepisów obejmujących określone państwa członkowskie.
- (4) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że Niemcy, Niderlandy i Szwecja mają korzystać ze zmniejszonych stawek poboru w odniesieniu do zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej (VAT) wyłącznie w okresie 2014–2020. Stwierdziła również, że Dania, Niderlandy i Szwecja mają korzystać z obniżek brutto ich rocznych wkładów opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB) wyłącznie w okresie 2014–2020 oraz że Austria ma korzystać z obniżek brutto jej rocznych wkładów opartych na DNB wyłącznie w okresie 2014–2016. W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że obecny mechanizm korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa ma mieć nadal zastosowanie.
- (5) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że system poboru tradycyjnych zasobów własnych ma pozostać niezmienny. Jednak od dnia 1 stycznia 2014 r. państwa członkowskie mają zatrzymać, na poczet kosztów poboru, 20 % pobranych przez siebie kwot.

- (6) W celu zapewnienia ścisłej dyscypliny budżetowej, przy uwzględnieniu komunikatu Komisji z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania pułapu zasobów własnych i pułapu środków na zobowiązania zgodnie z decyzją o stosowaniu FISIM do celów zasobów własnych, pułap zasobów własnych powinien być równy 1,23 % sumy DNB państw członkowskich według cen rynkowych w przypadku środków na płatności, a w przypadku środków na zobowiązania należy określić pułap równy 1,29 % sumy DNB państw członkowskich. Pułapy te oparte są na ESA 95, w tym usługach pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM), jako że dane oparte na zmienionym europejskim systemie rachunków ustanowionym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 ⁽¹⁾ („ESA 2010”) nie były dostępne w momencie przyjmowania niniejszej decyzji. W celu utrzymania niezmiennych kwot zasobów finansowych przekazywanych do dyspozycji Unii należy dostosować te pułapy, wyrażone jako odsetek DNB. Pułapy te powinny zostać dostosowane, gdy tylko wszystkie państwa członkowskie przekażą swoje dane na podstawie ESA 2010. W przypadku, gdyby do ESA 2010 zostały wprowadzone jakiegokolwiek zmiany, które wiążą się z istotną zmianą poziomu DNB, pułapy zasoby własnych i środków na zobowiązania należy ponownie dostosować.
- (7) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska zaapelowała do Rady o kontynuowanie prac nad wnioskiem Komisji w sprawie nowego rodzaju zasobów własnych opartych na VAT, aby uczynić go jak najprostszym i jak najbardziej przejrzystym, aby wzmocnić związek z unijną polityką VAT i faktycznymi wpływami z VAT oraz aby zapewnić równe traktowanie podatników we wszystkich państwach członkowskich. Rada Europejska stwierdziła, że nowy rodzaj zasobów własnych opartych na VAT mógłby zastąpić obecny rodzaj zasobów własnych opartych na VAT. Rada Europejska odnotowała również, że w dniu 22 stycznia 2013 r. Rada przyjęła decyzję Rady upoważniającą do podjęcia wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych ⁽²⁾. Zwróciła się do uczestniczących państw członkowskich o zbadanie, czy podatek ten mógłby stać się podstawą nowego rodzaju zasobów własnych w budżecie UE. Stwierdziła, że przepis ten nie miałby wpływu na nieuczestniczące państwa członkowskie ani na obliczanie korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa.
- (8) W dniach 7 i 8 lutego 2013 r. Rada Europejska stwierdziła, że opracowane zostanie rozporządzenie Rady ustanawiające środki wykonawcze w odniesieniu do systemu zasobów własnych Unii, zgodnie z art. 311 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Dlatego też przepisy o charakterze ogólnym, które mają zastosowanie do wszystkich rodzajów zasobów własnych i w przypadku których, zgodnie z Traktatami, wymagany jest odpowiedni nadzór parlamentu, powinny być ujęte w tym rozporządzeniu, zwłaszcza takie jak procedura obliczania i ujmowania w budżecie rocznego salda budżetowego oraz aspekty kontroli dochodów i nadzoru nad nimi.
- (9) Dla zachowania spójności, ciągłości i pewności prawa powinny zostać ustanowione przepisy obejmujące przejście z systemu wprowadzonego decyzją Rady 2007/436/WE, Euratom ⁽³⁾ do systemu wynikającego z niniejszej decyzji.
- (10) Należy uchylić decyzję 2007/436/WE, Euratom.
- (11) Do celów niniejszej decyzji wszystkie kwoty pieniężne należy wyrazić w euro.
- (12) Przeprowadzono konsultacje z Europejskim Trybunałem Obrachunkowym i Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, które przyjęły swoje opinie ⁽⁴⁾.
- (13) Aby zapewnić przejście do zmienionego systemu zasobów własnych i zbieżność w czasie z rokiem budżetowym, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się zasady przydziału zasobów własnych Unii w celu zapewnienia, na mocy art. 311 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), finansowania rocznego budżetu Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 22 z 25.1.2013, s. 11.

⁽³⁾ Decyzja Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17).

⁽⁴⁾ Opinia nr 2/2012 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 20 marca 2012 r. (Dz.U. C. 112 z 18.4.2012, s. 1) oraz opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 29 marca 2012 r. (Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 45).

Artykuł 2

Kategorie zasobów własnych i specjalne metody ich obliczania

1. Na zasoby własne zapisane w budżecie Unii składają się dochody pochodzące z następujących źródeł:
  - a) tradycyjne zasoby własne składające się z opłat, składek, kwot dodatkowych lub wyrównawczych, kwot lub czynników dodatkowych, ceł pobieranych na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej i innych ceł, które zostały lub zostaną ustanowione przez instytucje Unii w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, ceł na produkty objęte nieobowiązującym już Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a także wkładów i innych opłat przewidzianych w ramach wspólnej organizacji rynków cukru;
  - b) bez uszczerbku dla ust. 4 akapit drugi, zastosowanie stawki jednolitej obowiązującej wszystkie państwa członkowskie w odniesieniu do zharmonizowanych podstaw VAT określonych zgodnie z przepisami unijnymi. Podstawa brana pod uwagę w tym celu nie może przekraczać 50 % dochodu narodowego brutto (DNB) dla każdego państwa członkowskiego, jak określono w ust. 7;
  - c) bez uszczerbku dla ust. 5 akapit drugi, zastosowanie stawki jednolitej — która zostanie określona zgodnie z procedurą budżetową z uwzględnieniem łącznej kwoty wszystkich innych dochodów — do sumy DNB wszystkich państw członkowskich.
2. Dochody pochodzące z wszelkich nowych opłat wprowadzonych w ramach wspólnej polityki — zgodnie z TFUE — pod warunkiem zastosowania procedury określonej w art. 311 TFUE, także stanowią zasoby własne zapisane w budżecie Unii.
3. Państwa członkowskie zatrzymują — na poczet kosztów poboru — 20 % kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a).
4. Stawkę jednolitą, o której mowa w ust. 1 lit. b), ustala się na 0,30 %.

Wyłącznie w okresie 2014–2020 stawka poboru zasobów własnych opartych na VAT dla Niemiec, Niderlandów i Szwecji jest ustalona na poziomie 0,15 %.

5. Stawkę jednolitą, o której mowa w ust. 1 lit. c), stosuje się do DNB każdego państwa członkowskiego.

Wyłącznie w okresie 2014–2020 Dania, Niderlandy i Szwecja korzystają z obniżek brutto swoich rocznych wkładów opartych na DNB w wysokości, odpowiednio, 130 mln EUR, 695 mln EUR i 185 mln EUR. Austria korzysta z obniżek brutto swoich rocznych wkładów opartych na DNB w wysokości 30 mln EUR w 2014 r., 20 mln EUR w 2015 r. i 10 mln EUR w 2016 r. Kwoty te mierzone są w cenach z 2011 r. i są dostosowywane do cen bieżących poprzez zastosowanie najnowszego deflatora PKB dla UE wyrażonego w euro i podanego przez Komisję, który dostępny jest po sporządzeniu projektu budżetu. Te obniżki brutto przyznawane są po obliczeniu korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa oraz jej finansowania, o którym mowa w art. 4 i 5 niniejszej decyzji, i nie mają żadnego wpływu na tę korektę. Te obniżki brutto finansowane są przez wszystkie państwa członkowskie.

6. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet nie został jeszcze przyjęty, do czasu wejścia w życie nowych stawek nadal stosuje się obowiązujące stawki poboru zasobów opartych na VAT i DNB.
7. DNB, o którym mowa w ust. 1 lit. c), oznacza roczny DNB w cenach rynkowych, podany przez Komisję w ramach stosowania rozporządzenia (UE) nr 549/2013 („ESA 2010”).

Gdyby zmiany wprowadzone do ESA 2010 miały spowodować istotne zmiany w DNB, o którym mowa w ust. 1 lit. c), Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, decyduje o tym, czy zmiany te mają mieć zastosowanie do celów niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Pułap zasobów własnych

1. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie przekracza 1,23 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

2. Łączna kwota rocznych środków na zobowiązania zapisana w budżecie Unii nie przekracza 1,29 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

Zachowuje się odpowiedni stosunek środków na zobowiązania do środków na płatności dla zagwarantowania ich kompatybilności i umożliwienia przestrzegania w kolejnych latach pułapu zgodnie z ust. 1.

3. Do celów niniejszej decyzji, gdy tylko wszystkie państwa członkowskie prześlą swoje dane na podstawie ESA 2010, Komisja przeliczy pułapy określone w ust. 1 i 2 według następującego wzoru:

$$1,23\%(1,29\%) \times \frac{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESA95}}{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESA2010}}$$

We wzorze tym „t” oznacza ostatni pełny rok, dla którego dostępne są dane dotyczące wyliczenia DNB.

4. W przypadku gdy zmiany wprowadzone do ESA 2010 spowodują istotne zmiany poziomu DNB, Komisja przeliczy pułapy określone w ust. 1 i 2, przeliczone zgodnie z ust. 3, według następującego wzoru:

$$x\%(y\%) \times \frac{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESAobecny}}{\text{GNIt} - 2 + \text{GNIt} - 1 + \text{GNItESAzmieniony}}$$

We wzorze tym „t” oznacza ostatni pełny rok, dla którego dostępne są dane dotyczące wyliczenia DNB.

We wzorze tym „x” i „y” oznaczają, odpowiednio, pułapy przeliczone zgodnie z ust. 3.

Artykuł 4

Mechanizm korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczonemu Królestwu przyznana zostaje korekta w odniesieniu do zakłóceń równowagi budżetowej.

Korektę tę ustala się przez:

- a) obliczenie różnicy, w poprzednim roku budżetowym, między:
  - procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie nieograniczonych podstaw VAT, a
  - procentowym udziałem Zjednoczonego Królestwa w sumie wydatków na rzecz państw członkowskich;
- b) pomnożenie tak obliczonej różnicy przez sumę wydatków na rzecz państw członkowskich;
- c) pomnożenie wyniku z lit. b) przez 0,66;
- d) odjęcie od wyniku z lit. c) skutków wynikających dla Zjednoczonego Królestwa z przejścia na ograniczoną podstawę VAT oraz płatności, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), a mianowicie różnicy między:
  - tym, co Zjednoczone Królestwo musiałoby wpłacić na kwoty finansowane z zasobów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b) i c), gdyby stawka jednolita została zastosowana do nieograniczonych podstaw VAT, a
  - płatnościami Zjednoczonego Królestwa zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b) i c);
- e) odjęcie od wyniku z lit. d) zysków netto Zjednoczonego Królestwa wynikających ze wzrostu udziału procentowego zasobów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), zatrzymywanych przez państwa członkowskie na pokrycie kosztów poboru i kosztów pokrewnych;
- f) dostosowanie obliczenia przez zmniejszenie sumy wydatków na rzecz państw członkowskich o sumę wydatków na rzecz państw członkowskich w odniesieniu do tych z nich, które przystąpiły do Unii po dniu 30 kwietnia 2004 r., z wyjątkiem płatności bezpośrednich w rolnictwie oraz wydatków związanych z rynkiem, jak również tej części wydatków na rozwój obszarów wiejskich, która pochodzi z EFOGR, Sekcja Gwarancji.

Artykuł 5

Finansowanie mechanizmu korekty na rzecz Zjednoczonego Królestwa

1. Koszt korekty ustalonej w art. 4 ponoszą państwa członkowskie inne niż Zjednoczone Królestwo zgodnie z następującymi ustaleniami:
  - a) rozkład kosztów oblicza się najpierw przez odniesienie do udziału każdego państwa członkowskiego w płatnościach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), z wyłączeniem Zjednoczonego Królestwa i bez uwzględnienia przyznanych Danii, Niderlandom, Austrii i Szwecji obniżek brutto wkładów opartych na DNB, o których mowa w art. 2 ust. 5;
  - b) następnie rozkład kosztów dostosowuje się w taki sposób, aby ograniczyć udział Niemiec, Niderlandów, Austrii i Szwecji w finansowaniu tej korekty do jednej czwartej ich normalnego udziału wynikającego z tego obliczenia.
2. Korekta zostaje przyznana Zjednoczonemu Królestwu przez obniżenie jego płatności wynikających z zastosowania art. 2 ust. 1 lit. c). Koszty ponoszone przez pozostałe państwa członkowskie dodaje się do ich płatności wynikających z zastosowania art. 2 ust. 1 lit. c) w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.
3. Komisja przeprowadza obliczenia wymagane w celu stosowania art. 2 ust. 5, art. 4 oraz niniejszego artykułu.
4. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet nie został jeszcze przyjęty, zastosowanie ma nadal korekta przyznana Zjednoczonemu Królestwu oraz koszty poniesione przez pozostałe państwa członkowskie zgodnie z zapisami w ostatnim ostatecznie przyjętym budżecie.

Artykuł 6

Zasada uniwersalności

Dochody, o których mowa w art. 2, wykorzystywane są, bez rozróżniania, na finansowanie wszystkich wydatków zapisanych w rocznym budżecie Unii.

Artykuł 7

Przenoszenie nadwyżek

Wszelkie nadwyżki dochodów Unii w stosunku do całkowitych rzeczywistych wydatków podczas roku budżetowego przenosi się na następny rok budżetowy.

Artykuł 8

Pobór zasobów własnych i udostępnianie ich Komisji

1. Zasoby własne Unii, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), pobierane są przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi, które w stosownych przypadkach zostają dostosowane tak, aby spełniały wymagania określone w przepisach unijnych.

Komisja analizuje odpowiednie przepisy krajowe przekazywane jej przez państwa członkowskie, przekazuje państwom członkowskim dostosowania, które uważa za niezbędne w celu zapewnienia zgodności tych przepisów z przepisami unijnymi, oraz — w razie potrzeby — składa sprawozdania władzy budżetowej.

2. Państwa członkowskie udostępniają Komisji zasoby przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. a), b) i c), zgodnie z rozporządzeniami przyjętymi na mocy art. 322 ust. 2 TFUE.

Artykuł 9

Środki wykonawcze

Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 311 akapit czwarty TFUE, ustanawia środki wykonawcze w odniesieniu do następujących elementów systemu zasobów własnych:

- a) procedury obliczania i zapisywania w budżecie rocznego salda budżetowego zgodnie z art. 7;
- b) przepisów i ustaleń koniecznych do kontrolowania i nadzorowania dochodów, o których mowa w art. 2, w tym wszelkich odpowiednich wymogów sprawozdawczych.

Artykuł 10

Przepisy końcowe i przejściowe

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, uchyla się decyzję 2007/436/WE, Euratom. Wszelkie odniesienia do: decyzji Rady 70/243/EWWiS, EWG, Euratom ⁽¹⁾, decyzji Rady 85/257/EWG, Euratom ⁽²⁾, decyzji Rady 88/376/EWG, Euratom ⁽³⁾, decyzji Rady 94/728/WE, Euratom ⁽⁴⁾, decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom ⁽⁵⁾ lub decyzji 2007/436/WE, Euratom uznaje się za odniesienia do niniejszej decyzji i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Artykuły 2, 4 i 5 decyzji 94/728/WE, Euratom, 2000/597/WE, Euratom i 2007/436/WE, Euratom stosuje się nadal do obliczania i dostosowywania dochodów pochodzących ze stosowania stawki poboru do podstawy VAT określonej w sposób jednolity i mieszczącej się w przedziale od 50 % do 55 % PNB lub DNB każdego państwa członkowskiego, zależnie od danego roku, oraz do obliczania rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu zakłóceń równowagi budżetowej na lata od 1995 do 2013 r.

3. Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 10 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i które powinny być zostać udostępnione przez państwa członkowskie przed dniem 28 lutego 2001 r., zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.

Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 25 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i które powinny być zostać udostępnione przez państwa członkowskie między dniem 1 marca 2001 r. a dniem 28 lutego 2014 r., zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.

4. Na potrzeby niniejszej decyzji wszystkie kwoty pieniężne muszą być wyrażone w euro.

Artykuł 11

Wejście w życie

Sekretarz Generalny Rady powiadamia o niniejszej decyzji państwa członkowskie.

Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z przyjęciem niniejszej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego z powiadomień, o których mowa w akapicie drugim.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 70/243/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych państw członkowskich środkami własnymi Wspólnot (Dz.U. L 94 z 28.4.1970, s. 19).

⁽²⁾ Decyzja Rady 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 128 z 14.5.1985, s. 15).

⁽³⁾ Decyzja Rady 88/376/EWG, Euratom z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 185 z 15.7.1988, s. 24).

⁽⁴⁾ Decyzji Rady 94/728/WE, Euratom z dnia 31 października 1994 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 293 z 12.11.1994, s. 9).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42).

Artykuł 12

Publikacja

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2014 r.

W imieniu Rady
Ch. VASILAKOS
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Decyzja 2007/436/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
—	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 4 akapit pierwszy
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi lit. a)–e)	Artykuł 4 akapit drugi lit. a)–e)
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi lit. f)	—
Artykuł 4 ust. 1 akapit drugi lit. g)	Artykuł 4 akapit drugi lit. f)
Artykuł 4 ust. 2	—
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2	—
—	Artykuł 9
Artykuł 9	—
Artykuł 10	—
—	Artykuł 10
Artykuł 11	—
—	Artykuł 11
Artykuł 12	Artykuł 12